

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **A.B.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 marca 2026 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 27 stycznia 2026 r., sygn. akt II WKK 15/25 o odmowie przyjęcia zażalenia na zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 12 grudnia 2025 r., sygn. akt II WKK 15/25 Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Nowym Sączu, po uprzednim wezwaniu skazanego do uzupełnienia braków formalnych kasacji tj. jej sporządzenie i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego odmówił przyjęcia kasacji wobec nieuzupełnienia tych braków. Zarządzenie doręczono skazanemu 30 grudnia 2025 r. (k.330). Pismem nadanym w placówce pocztowej 8 stycznia 2026 r. (k. 332) skarżący wniósł zażalenie na w/w zarządzenie wskazując, że złożył kasację w terminie i nie zachodzą żadne przesłanki merytoryczne do jej odrzucenia. Zarządzeniem z dnia 27 stycznia 2026 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Nowym Sączu odmówił przyjęcia zażalenia jako wniesionego

po terminie. Zarządzenie doręczono skazanemu 3 lutego 2026 r. (k.334). Pismem nadanym w placówce pocztowej 5 lutego 2026 r. skazany złożył zażalenie na w/w zarządzenie wskazując, że wszystkie pisma w jego sprawie były wnoszone w terminie, a w jego sprawie nie obowiązuje przymus adwokacki skoro podnosi w kasacji zarzut wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego nie jest zasadne, a zatem nie zasługuje na uwzględnienie zawarty w nim wniosek.

Zgodnie z treścią przepisu art. 460 k.p.k. w zw. z art. 466 k.p.k. zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od daty ogłoszenia zarządzenia, a jeśli ustawa nakazuje jego doręczenie to od daty tej czynności. Zaskarżone zarządzenie wydane zostało w związku z przekroczeniem przez skarżącego wskazanego wyżej terminu. We wniesionym zażaleniu nie wskazano żadnych powodów uchybienia temu terminowi, w szczególności przyczyn niezależnych od strony, ani nie podniesiono zarzutów wadliwości przyjętych w zaskarżonym zarządzeniu ustaleń faktycznych, czy zastosowanej podstawy prawnej. Nie podważono zatem zasadności wydanego zarządzenia, które uznać należało za trafne. W tych okolicznościach złożone przez skazanego zażalenie na zarządzenie nie dało podstaw do jego wzruszenia czy zmiany. Uzupełniając wskazać jedynie należy, że pogląd skarżącego - o wyłączeniu przy wnoszeniu kasacji obowiązku zastępstwa procesowego z art. 526 § 2 k.p.k., ze względu na treść podnoszonych zarzutów - jest oczywiście błędny. Reguły tak wskazane obowiązują w tym samym stopniu nawet jeśli podnosi się w kasacji zarzuty wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

[WB]

[a.ł.]

